

відповідальності за виконання монетарних рішень. В свою чергу це ускладнює розвиток комунікацій НБУ із суспільством і ускладнює застосування режиму таргетування інфляції в Україні. Різноманітні наукові дослідження стверджують: в країнах із центральними банками, що являються залежними, непрозорими і ведуть закриту комунікаційну політику, темпи інфляції є значно вищими. Тому можемо підсумувати, що задля збільшення ефективності комунікаційної політики та перед запровадженням інфляційного таргетування НБУ повинен виправити зазначені негативні аспекти.

Комунікаційний механізм під час застосування таргетування інфляції є специфічним для кожної країни. Для України краще використовувати на перших етапах впровадження таргетування інфляції часовий горизонт в один рік. Рік найкраще підходить для підзвітності і є зрозумілим для населення. Прогнози на один рік є більш точними, тому такий часовий горизонт нам видається найбільш прийнятним і більш ефективним з точки зору проведення комунікаційної політики.

Слід відмітити, що при інфляційному таргетуванні центральним банком серед усього арсеналу монетарних інструментів головним чином використовується процентна ставка. Такий інструмент необхідно застосовувати дуже обережно, адже при високих ставках кредитування економіки звужується, а процес суспільного відтворення суттєво уповільнюється, що викликає стагнацію виробництва (часто і стагфляцію, коли окрім падіння виробництва, відбувається і ріст цін в економіці) та веде до важких наслідків для кожного суб'єкта економіки. Щоб уникнути такої ситуації, слід ввести зміни у комунікаційну політику НБУ, скориставшись досвідом країн, що публікують прогнози офіційної процентної ставки (Чехія, Ізраїль, Нова Зеландія, Норвегія, Швеція). Це необхідно задля підвищення прозорості діяльності центрального банку, стабілізації інвестиційного клімату, вгамування девальваційних та інфляційних очікувань тощо.

Наступним важливим моментом є створення комітету, що приймає рішення при проведенні інфляційного таргетування.

Окрім цього, Україні важливо визначитися з режимом валютного курсу, дістати відповідь на питання яка гривня нам необхідна — сильна чи слабка, при цьому необхідно знайти рівень стимулюючої інфляції.

Необхідно розуміти, що перспектива застосування інфляційного таргетування означає відмову від цільової орієнтації у вигляді обмінного курсу і останній стає плаваючим. Фіксація курсу на сьогоднішній момент втрачає свій сенс і у зв'язку з тим, що існує таке поняття як ціна стабілізації валютного курсу. В Україні така ціна була занадто високою, адже золотовалютні резерви невпинно зменшувались, а внутрішні та зовнішні запозичення — збільшувались, що призвело до передефолтного стану країни. Механізм плаваючого валютного курсу націлений на подолання диспропорцій платіжного балансу. Певним варіантом плаваючого курсу може бути валютний коридор.

В розрізі комунікаційної політики НБУ повинен надавати інформацію щодо динаміки реального ефективного обмінного курсу (РЕОК) та його впливу

на ключові макроекономічні показники, в першу чергу на динаміку зовнішньої торгівлі. Так як НБУ цього не робить, то процес формування очікувань спотворюється через важкість оцінки впливу курсу гривні на платіжний баланс країни.

УДК 330.837

Шашула Л.О.

к.е.н., с.н.с., пр.н.с.,

Державна установа «Інститут економіки природокористування та сталого розвитку НАН України»

ЗЕМЕЛЬНО-МАЙНОВИЙ КОМПЛЕКС ЯК ОБ'ЄКТ УПРАВЛІННЯ

Концентрація певного виду земельного ресурсу служить матеріальною основою для створення земельно-майнових комплексів. Формується на основі природогосподарських комплексів, територій міст, сіл і т.д. Для питань оцінки, економічних прогнозів та аналізу є земельно-майновий комплекс. Земельно-майновий комплекс є об'єктом цивільно-правових відносин, оскільки складові його елементи (земельна ділянка і міцно пов'язані з ним інші об'єкти нерухомого майна) являють собою об'єкти майна. Даний методологічний ключ дозволяє включити об'єкт дослідження з комутативними зв'язками в мета- і мегасистеми системи господарювання країни, а також знайти регулятори, обмеження, інституції щодо функціонування і розвитку.

Як показує не тільки український, але й світовий досвід, від стану земельно-майнових відносин багато в чому залежить рівень і стабільність соціально-економічного розвитку кожного регіону окремо і країни в цілому. У цій ситуації об'єктивною необхідністю є вирішення питань, пов'язаних з теорією і методологією формування ефективних інформаційних та економічних механізмів у системі управління земельно-майновим комплексом (ЗМК) на різних територіальних рівнях, а також розробка практичних рекомендацій, спрямованих на забезпечення ефективного функціонування земельно-майнових комплексів і їх окремих елементів.

Можуть бути виділені наступні види ЗМК: 1) земельно-майновий комплекс країни і муніципального утворення - це сукупність земельних ресурсів, об'єктів нерухомості та інших пов'язаних з ними природних і антропогенних ресурсів, що знаходяться у власності країни (або муніципального утворення); 2) земельно-майновий комплекс локального рівня - це об'єкт конкретних майнових прав, сукупність земельної ділянки та розташованих на них інших об'єктів нерухомості певного функціонального призначення, що належить конкретній юридичній (або фізичній) особі.

У контексті поставленої проблеми необхідна вичерпна аналітика системи управління, що сформувалась на даний час у сфері земельно-майнових відносин держави, стратифікація її державного і регіонального рівнів. Домінуючими за ступенем соціально-економічного значення завданнями системи управління земельно-майновим комплексом України є реалізація

спеціальних (виконавчих, контрольних, дозвільних і регулюючих і ін.) функцій, пов'язаних з розпорядженням земельно-ресурсними благами держави; реалізацією державних програм господарського освоєння, раціонального споживання, політико-правового забезпечення обліку, відновленням й захисту земель; веденням державного земельного кадастру; організацією землевпорядних операцій; моніторингом ґрунтово-земельного покриву; державним контролем процесів залучення земель у господарський оборот і їх використання.

Оцінки земельно-майнових комплексів не проводилось на сьогодні. Так як це складне завдання як методологічно так і статистично. На сьогодні проведено оцінку лише земельних ресурсів як складової природного багатства країни. Проведені розрахунки земельного багатства по нормативам на сьогоднішній день. Результатом виявилась цифра 473,2 млрд грн Практично 95% цієї суми склала нормативна грошова оцінка земель населених пунктів, тобто їх земельно-майнових комплексів.

Відповідно наші сподівання на те, що наявна висока природна продуктивність земельно-ресурсного потенціалу як одного з найважливіших видів ресурсів економічного розвитку господарства та найціннішої частини національного багатства України на сьогодні є невиправданими. І це є проблемою загальнодержавного значення.

Тому для вирішення даних завдань вибір і оптимізація методів ефективного управління розвитком і інтенсифікацією використання територіальних земельно-майнових комплексів можливе в рамках земельно-майнового менеджменту, що в поєднанні з основними напрямки розвитку територій являє собою безперервний процес, спрямований на ефективне вирішення соціально-економічних та екологічних проблем розвитку земельно-майнового комплексу конкретній території в умовах.

Цілі земельно-майнового менеджменту (ЗМК), залежно від його об'єкта, можуть підрозділятися на стратегічні (пов'язані з соціально-економічним розвитком території) та оперативні (з управління конкретним об'єктом нерухомості). У першому випадку, коли пріоритетом є соціально-економічний ефект, об'єкти нерухомості можуть бути передані в управління підприємствам або установам, створеним для вирішення конкретних завдань. У другому випадку, якщо об'єкт ЗМКу вводиться в ринковий оборот, можлива його конкурсний продаж або оренда.

Модель структури земельно-майнового менеджменту поєднує в собі аналіз (багатофакторний аналіз з врахуванням змін середовища; вибір пріоритетних факторів; формування основних напрямів земельно-майнового менеджменту); контроль (контроль за використанням та охороною земель; моніторинг та експлуатація виробничих, соціальних та інфраструктурних систем); планування (прогнозування зовнішнього інвестиційного середовища; планування та розвиток інвестиційного розвитку території); реалізацію (економіко-правове регулювання; ленд-девелопмент та розвиток інфраструктури території; територіальний маркетинг).

До груп факторів, що визначають ефективність земельно-майнового менеджменту належать: організаційно-правові, економічні, маркетингові, техніко-технологічні, соціальні, екологічні.

УДК 336.76

Шкодін І.В.

*д.е.н., доц., завідувач кафедри економічної теорії
ДВНЗ «Університет банківської справи» Харківський інститут*

Вплив монетарної політики США на світову фінансову безпеку

Фінансова глобалізація загострила проблеми економічної і фінансової безпеки всіх без виключення країн, оскільки в результаті неї локальні та регіональні кризи перетворюються на структурні світові фінансові та економічні кризи, які настають одночасно, переплітаються між собою, породжуючи феномен глобальної фінансової кризи. В результаті фінансової глобалізації, знайомі з підручників методи регулювання фінансовим ринком стають помилковими, а їх використання призводить до загострення кризових процесів та посилення фінансових небезпек.

На сьогодні жодна країна світу не має достатньо інструментів для ефективної реакції на глобальні виклики. Вже восьмий рік поспіль стимулювання економічного зростання відбувається методами нетрадиційної грошово-кредитної політики, що застосовують центральні банки різних країн. Одним з найбільш значущих є використання програм «кількісного пом'якшення» Федеральною резервною системою США [1]. Проте, низькі процентні ставки сприяли не зростанню цін на товари та послуги, а в поєднанні з процесами сек'юритизації активів і розширенням ринків похідних інструментів прискорили зростання вартості фінансових активів не тільки в США, але й в усьому світі. Особливо сильного впливу зазнають ринки країн, що розвиваються.

Після того як в грудні 2015р. ФРС США прийняла рішення про підвищення ставок, на світовому фінансовому ринку настала пора турбулентності. 2016 рік почався з найбільшого за століття падіння фондових індексів протягом одного тижня [2]. В цих умовах подолання сучасної глобальної фінансової кризи та економічного спаду, створення системи фінансової і економічної стабілізації розвитку країн світової економіки вимагає високого ступеня скоординованості регуляторної політики на національному, міжнародному і глобальному рівнях.

Нездатність або небажання світової фінансової спільноти вирішувати основні проблеми на глобальному рівні задля втримання короткострокових прибутків, може обернутися проти них самих в довгостроковій перспективі. Тільки широка наукова дискусія дозволить намітити найбільш правильні шляхи регулювання глобального фінансового ринка та виходу з кризи.

Необхідно змінити підходи до монетарної політики та визнати, що центральні банки розвинених країн вже не можуть діяти самостійно. Отже,